

gaat pijn doen en als je denkt na enkele rustdagen dat het wel weer zal gaan, speelt de ontsteking weer flink op en is rust de noodzakelijke oplossing van het probleem. Ik trainde veel te lang door en moest stoppen met lopen door de pijn en de zwelling. Bij de huisarts kreeg ik te horen dat ik zeker een maand niet mocht hardlopen en tevens kreeg ik een ontstekingsremmer 'Buprofen' voorgeschreven. Ik heb in de loop van 14 dagen alle tabletten opgegeten; was er misselijk en chagrijnig van dat ik niet kon lopen. De ontsteking werd wel minder en na 4,5 week ging ik weer naar een training. In het begin ging het wel maar na twee weken was het weer het oude liedje en kon ik 's avonds alleen hinkelend uit mijn stoel komen. Toen dacht ik ineens aan mijn bijen. De volgende ochtend (in pyama) ging ik naar de kasten en pakte een bij die ik op de pijnlijke plek drukte. Nou, dat beestje wilde me wel een gratis injectie geven! Ik heb de angel even laten pompen en hem er toen zó uitgetrokken dat ik zoveel mogelijk de inhoud van de gifblaas in de wond perste. Dat heb ik 14 dagen elke morgen gedaan en ik loop weer als de beste. De pees is op de bewuste plek nog wel dikker, maar doet geen pijn meer. Mogelijk is de betere doorbloeding, die ontstaat door het bijengif, ook een oorzaak voor het snelle herstel van het slecht doorbloedde peesweefsel. Haalbijen prikken trouwens minder goed dan de wachters op de vliegplank heb ik gemerkt.

Hijman van Dijk, Ulvenhout

Noot van de redactie: Dit is een individuele waarneming en hoeft niet algemeen geldig te zijn.

Straatnaamborden en bijenhouderij

Op straatnaamborden kom je vaak oude beroepen tegen als beenhouwer of touwslager. Hoe is dat met de bijenhouderij in ons land? Van onze oosterburen heb ik het kunnen lezen in het *Deutsches Bienen Journal* van oktober 1999.

Hierdoor geprikkeld ben ik op zoek gegaan en de oogst, zeker in vergelijking met Duitsland, 13 keer meer imkers en over een miljoen bijenvolken (*Bienenwelt '97*) mag er zijn.

De bijenhouderij moet ook in ons land maatschappelijk algemeen geaccepteerd en verankerd zijn geweest, want het aantal straatnaamborden met 'Bij', 'bijen', 'bie', 'imme', 'ieme', 'imker' en 'iemker' is groot. Oost-Nederland is het best vertegenwoordigd, gevolgd door de Veluwe en onze zuidelijke provincies.

Foto: Frans Janssen

Uiteraard een logisch gevolg van het feit, dat hier de grote stille heidevelden voorkwamen, begin 1900 nog 800.000 ha. Maar Leiden met 'Bijenveld', Zaanstad met 'Bijenkorfstraat' doen leuk mee, evenals Nieuwegein met 'Immenweide' en wat te zeggen van Rotterdam met 'Bijenpark' en 'Imkerstraat'. Of er in de nieuwbouwwijken anno 2000 nog veel straten aangeduid zullen worden met verwijzingen naar de imkerij, waag ik te betwijfelen. 'Disketteweg', 'Floppy-dreef' of 'Muispad' zullen waarschijnlijk meer kans maken.

Bron: Postcodeboek 1978 en 1986 en het 100.000 Stratenboek 1989.

Frans Janssen

Buckfastdag Regio Noord

Zaterdag 1 april a.s. organiseert Regio Noord van de BBV haar jaarlijkse Buckfastdag, toegankelijk voor alle geïnteresseerde imkers, in de aula van het Terracollege te Eelde, Burg. Legroweg 29 (Tuinbouwschool). Entree leden f 2,50, niet-leden f 5,- gebouw open 09.30 uur, koffie verkrijgbaar.

Programma

10.00 uur: Opening en huishoudelijke zaken.

10.15 uur: inleiding over het imkeren met verschillende Buckfastlijnen op Simplexramen.

10.45 uur: idem over het imkeren op Dadanramen.

11.15 uur: Pauze, met uitleg over de mogelijkheden van een broedmachine bij de koninginnenteelt; tevens lotenverkoop.

11.45 uur: Opsplitsing in drie groepen waarin discussie over eigen ervaringen met de verschillende Buckfastlijnen in de verschillende kasttypen en eventueel eigen aanpassingen.

13.00 uur: plenaire afsluiting met samenvattingen door de discussieleiders uit de drie groepen, tevens uitslag verloting.

Nadere inlichtingen: Wietse Faber, 050-3093666.